

stæderne med særdeles stor Interesse vil se en Bestemmelse vedtagen, der ikke beskæfter en ofte meget indskrænket Virksomhed fra deres Side paa samme Maade som Hovedvirksomheden navnlig fra Bærtskusholbernes Side med Udskænkning af Brændevin. Og saa jeg haaber, at den ærede Minister, der saa nøie kjender disse Forhold i forskjellige Kommuner, vil finde det stemmende med Sagens Løb at understøtte et Forslag, der gaar i denne Retning.

Indenrigsministeren: Angaaende dette sidste Spørgsmaal ønsker jeg ikke i dette Dieblit at udtale mig nærmere; men jeg skal ialfald undersøge Sagen, inden den kommer frem til 2den Behandling. Naar jeg har fundet mig i at gaa ind paa det Forslag, der her foreligger, da er det, fordi jeg ved at gjenneemgaa Forhandlingerne fra forrige Samling ikke har kunnet værgе mig imod den Opfattelse, at det i Grunden var ved en Feil eller dog ved, at man ikke tilbørlig havde Die for dette Spørgsmaals Betydning, at en saadan Bestemmelse ikke dengang blev truffen. Spørgsmaalet derom blev nemlig saa at sige obiter afgjort i Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvorledes de enkelte Krohold skulde beskattes. Og endskjondt det dengang af det ærede Medlem, som havde stillet et dertil sigtende Forslag, blev sagt, at det ikke havde nogen praktisk Betydning, har det dog senere vist sig, at det virkelig har praktisk Betydning. Da Spørgsmaalet derhos egentlig kun dreier sig om forsaavidt at vende tilbage til Loven af 29de December 1857 § 72, har jeg ikke troet at burde modsætte mig, at et Forslag, derom fremmedes, hvormod jeg har troet at burde modsætte mig, hvad jeg ogsaa fremdeles vil modsætte mig, at man ved dette Lovforslag atter iaar kommer ind paa hele Behandlingen af Brændvinshandelen. Imidlertid skal jeg dog strax sige saa Meget med Hensyn til det Forslag, som det ærede Medlem, der nys havde Ordet, anbefalede, at det forekommer mig, at det er saa beskægtet med, hvad der allerede her foreligger, at der vel maasse kan være en Mulighed for, at vi kunne enes derom.

Jessen: Jeg har vel først i dette Dieblit havt Leilighed til at overveie det Spørgsmaal, der er fremkommet fra mine to ærede Kollegers Side, men jeg tvivler dog ikke om, at de have ganske Ret i, at det vilde være ønskeligt, at der kunde træffes en saadan Afskillelse mellem Afgiften for Handelen med og for Udskænkningen af Brændevin som antydet. Jeg skal imidlertid tillige henstille til de samme ærede Medlemmers Overveelse, om man ikke, naar man vil foretage en saadan Afskillelse, dog tillige kommer til at sætte en Grænse for det mindste Kvantum Brændevin, hvormed egentlig Handel maa finde Sted. Deri ligger jo nemlig Grunden til, at Afgiften i sin Tid er bleven sat ens for Detailhandelen med Brændevin og for Udskænkning deraf, at Forskjellen mellem at sælge et lille Kvantum Brændevin og at udskænke det til Fortæring paa Stedet er overordentlig vanskeligt at træffe. Jeg tror derfor heller ikke, at man, hvad den ærede Indenrigsminister bestemt vilde undgaa, ganske kan lade være at se hen til andre Sider af Brændvinshandelen, naar man vil foretage en saadan Afskillelse. Imidlertid er jeg, som sagt, i Hovedsagen enig med mine to ærede Kolleger.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og Sagens Overgang til 2den Behandling sattes under Afstemning og vedtoges enstemmig med 39 Stemmer.

Endringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til den førstkommende Onsdag Middag Kl. 12.

Man gik derefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behandling af „Forslag til Lov om Betaling for Rentebevillinger“.

(Lovforslaget, som vedtaget i Folkethinget, findes i Tillæg C Sp. 791—92, dets 3die Behandling i Folkethinget i detses Tidende Sp. 6564—66).

Sagen sattes under Forhandling.